

ת"פ 29352/02/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 29352-02-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט הישום אבו שחאדה המאשימה	מדינת ישראל ע"י עוה"ד רעות זוסמן
נגד הנאשמים		פלוני ע"י עוה"ד קונסטנטין זערור

גזר דין

כתב האישום

1. כתב האישום כולל שני אישומים שעניינם עבירות אלימות של הנאשם כלפי מי שהייתה באותה עת בת זוגו (להלן: **המתלוננת**).
2. באישום הראשון, יוחסו לנאשם ביצוע של העבירות הבאות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1997 (להלן: **חוק העונשין**) ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
3. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 24.5.19 סמוך לשעה 22:30, בחדרו של הנאשם בביתו שבתחומי העיר רמלה, התגלע וויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת לגבי התנהלות הנאשם ברשתות החברתיות "פייסבוק" ו-"אינסטגרם". במהלך הוויכוח נעל הנאשם את דלת החדר ושם את המפתח בכיס מכנסיו. המתלוננת נטלה את המפתח מכיס מכנסיו של הנאשם והתקרבה לדלת. בתגובה, הנאשם דחף אותה והכה אותה באמצעות ידיו בפלג גופה העליון וסטר פעמיים בפניה.
4. המתלוננת צעקה ואז נטל הנאשם לידי כבל של מטען טלפון והכה באמצעותו מספר פעמים בגופה של המתלוננת. בתגובה, נטלה המתלוננת אף היא כבל של מטען לטלפון והכתה באמצעותו פעם אחת בידיו של הנאשם במטרה שיחדל ממעשיו. בהמשך, דחף הנאשם את המתלוננת על המיטה, התיישב על בטנה וכרך את הכבל אותו החזיקה המתלוננת סביב ידיה. לאחר מכן, קם הנאשם ומשך בשערה של המתלוננת כלפי הרצפה עד שהמתלוננת נפלה על הרצפה.

5. לאחר מכן, פתח הנאשם את דלת החדר, המתלוננת רצתה לקחת את נעליה, אך הנאשם בעט ברגלה, סתר בפניה, משך בשיערה עד שהוריד את המתלוננת לרצפה, בעט פעמיים בראשה והמשיך להכות אותה עד שאביו של הנאשם הגיע למקום, הזיז אותו הצידה והמתלוננת ברחה מהבית.

6. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שטפי דם קטנים בידיה וברגלה. בהמשך למתואר לעיל, סמוך לשעה 02:37 בתחנת המשטרה ברמלה במהלך גביית תלונתה של המתלוננת, שלח הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת תמונה של סורגים של חדר המעוכבים בחדר המשטרה שבה שהה כמעוכב וכתב לה "את לא מבטלת? תצליחי".

7. באישום השני יוחסה לנאשם עבירה של תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות האישום השני, בחודש ינואר 2019, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה בבית המתלוננת שבתחומי העיר באר שבע, לאחר שהבחין הנאשם בהודעות בטלפון הנייד של המתלוננת, הוא תקף אותה בכך שהכה באגרופים בידיה. בתגובה המתלוננת הכתה פעם אחת בידו של הנאשם כדי להפסיק את התקיפה כלפיה.

8. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ולאחר שמיעת הראיות הורשע בעבירות שלהלן (ראו פסקאות 38 עד 40 להכרע הדין):

א. באישום הראשון, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין, וגם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

ב. באישום השני, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין.

דחיית הבקשה לקבלת תסקיר מטעם שרות המבחן

9. במועד הטיעונים לעונש הנאשם ביקש שתינתן הוראה לשרות המבחן להכנת תסקיר בעניינו. דחיתי את הבקשה וקבעתי שנימוקים מפורטים יינתנו במסגרת גזר הדין. להלן נימוקי לדחיית הבקשה:

א. ראשית, במועד ביצוע העבירות שבהן הורשע הנאשם, הוא היה בן 28 שנים לערך. במילים אחרות, מדובר בתסקיר רשות לעניין העונש ולא בתסקיר חובה, וזאת כפי שהדבר עולה מלשון סעיף 1(1) לאכרזת דרכי ענישה (תסקיר של קצין מבחן) תשכ"ד - 1964.

ב. **שנית**, בפסיקה קיימות דוגמאות רבות לכך שבעת שהועלו טענות על ידי נאשמים אשר גילם במועד ביצוע העבירה שבה הורשעו היה מעל 21 שנים, כי נגזר דינם ללא קבלת תסקיר של שרות המבחן, בית המשפט העליון דחה טענות אלה בהסתמך על העובדה שלא מדובר בתסקיר חובה (ע"פ 10194/09 **פוטורוצין נ' מדינת ישראל**, פורסם ב-"נבו", ניתן ביום 20.7.2010; דנ"פ 5753/06 **ג'ריס נ' מדינת ישראל**, פורסם ב-"נבו", ניתן ביום 13.7.2006; ע"פ 3568/10 **פאעור נ' מדינת ישראל**, פורסם ב-"נבו", ניתן ביום 26.10.2010).

ג. **שלישית**, בפסיקה נקבע כי באותם מקרים שבהם אין חובה לקבלת תסקיר לפני

גזירת הדין, כגון מחמת שהעבירה בוצעה בהיות הנאשם מעל 21 שנים, בית המשפט יכול להסתמך על ראיות אחרות לעניין העונש שהנאשם רשאי להביא ואשר יש בהן כדי להביא בפני בית המשפט את מלוא התמונה לגבי מצבו של הנאשם והרקע שלו, כגון עדי אופי או כל ראיה אחרת (ע"פ 2583/06 **עמר נ' מדינת ישראל**, פורסם ב-"נבו", ניתן ביום 4.9.2006; ע"פ 10194/09 **פוטורוצין נ' מדינת ישראל**, פורסם ב-"נבו", ניתן ביום 20.7.2010).

ד. **רביעית**, שרות המבחן עמוס ביותר בפניות להכנת תסקירים לעונש וזמני ההמתנה לקבלת תסקיר לנאשם שאיננו מצוי בתנאים מגבילים הם ארוכים במיוחד, בין 6 ועד 12 חודשים. הנאשם לא הצביע על נימוק מיוחד שיצדיק קבלת תסקיר רשות בעניינו ודחיית מועד מתן גזר הדין לפרק זמן כה ממושך.

הטיעונים לעונש מטעם הצדדים

10. המאשימה טענה בתמצית שהאירועים שבהם הורשע הנאשם הם בעלי חומרה יתרה ומחייבים השתת מאסר בפועל לתקופה ממושכת, ואף הציעה עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, וזאת על אף העובדה שהוא נעדר עבר פלילי קודם.

11. מנגד, ההגנה הדגישה את העובדה שלנאשם אין עבר פלילי קודם, וכן שגם המתלוננת תקפה את הנאשם ואף נחקרה תחת אזהרה. כמו כן, נטען שהנאשם עובד בעסק של נגרות ומסייע למשפחתו, הוריו ואחיו, בפרנסה השוטפת ושליחתו למאסר תפגע בעבודתו ובמשפחתו. הנאשם בדבריו האחרונים הביע צער על קרות האירועים המתוארים בכתב האישום ושכיום פניו מופנות קדימה לעבר העתיד ועיקר דאגתו היא תמיכה בהוריו.

מתחם העונש ההולם

12. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של אלימות במשפחה, אפנה לפסיקה שלהלן של בית המשפט

העליון:

א. רע"פ 226/17 **מסיקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.3.17). תיק זה נדון בפני בבית המשפט השלום ברמלה. כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם מנה שמונה אישומים. לאחר שמיעת הראיות הוא הורשע בארבעה מהם. אפרט את האישומים שבהם הורשע. באישום הראשון, הוא סטר לאשתו ומשך בשערה. באישום השלישי, שפך עליה כוס יין וסטר לה. באישום החמישי, הוא היכה את אשתו בראשה באמצעות כיסא וגרם לה לחתך שהצריך סגירתו עם סיכה. באישום השביעי, חבט בה באגרופו וגרם לה לסימן שחור בעין, איים עליה ודקר אותה באמצעות מספרים. בבית המשפט השלום נקבע שמדובר ב-"אירוע אחד" ושמיתחם העונש ההולם נע בין **9 ועד 24 חודשים**. על הנאשם הושתו **12 חודשי מאסר בפועל**. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 3463/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.5.15). המבקש הורשע בשלושה אישומים בביצוע של העבירות הבאות: תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. על פי עובדות כתב האישום, במקרים שונים תקף המבקש את בת זוגו בכך שסטר בפניה וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית ופצע מדמם בשפתה התחתונה. באירוע נוסף הפשיל את מכנסיה של המתלוננת והיכה בישבנה באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין **8 ל-18 חודשי מאסר בפועל** והשית עליו **10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 5,000 ₪**. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 7513/12 **מרעי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.10.12). המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. על פי עובדות כתב האישום, המבקש הטיח את אשתו על מיטתם, התיישב עם בטנה ולפת את צווארה בידי. לאחר מכן היכה המבקש את המתלוננת באמצעות מקל מטאטא ברגליה, בידה ובגבה, עד שמקל המטאטא נשבר מעוצמת המכות והמתלוננת הוטחה ארצה. בשלב זה, המשיך המבקש במעשיו, נשך את המתלוננת בגבה, חבט את ראשה בפינת מיטתם ולפת את צווארה בשנית בעודה שרועה על רצפת החדר. בשלב מסוים, הצטרפו למעשי התקיפה כמה מבני משפחתו של המבקש. כתוצאה מהמעשים האמורים נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בידה, ברגליה, בגבה ובראשה. בית משפט השלום השית עליו 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, תוך התייחסות לעובדה שהמתלוננת היתה מעוניינת להמשיך להתגורר עימו ושרות המבחן המליץ שלא להטיל עליו מאסר בפועל. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש לבית המשפט המחוזי. הערעור התקבל והושתו על המבקש **10 חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. ע"פ 4245/13 **ג'רבאן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.8.13). המערער הורשע לאחר

שמיעת הוכחות על ידי בית המשפט המחוזי בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על פי עובדות כתב האישום, המערער דרש מאשתו כי תפסיק לצעוק על הילדים ואז נטל מקל הליכה מעץ והחל להכות אותה בחוזקה בכל חלקי גופה. כתוצאה מכך נגרמו לאשתו שבר בקרסול, נפיחות ושטף דם בשוק ובכתף. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 12 חודשים ועד 3 שנות מאסר**. לחומרא, למערער היה עבר פלילי שכלל שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות ולקולא, סבל מנכות ובני חזר להתגורר יחדיו. בית משפט המחוזי השית עליו **14 חודשי מאסר בפועל** וערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

13. יש לראות בשני האישומים כ-"אירוע אחד" לעניין קביעת מתחם העונש ההולם, וזאת בשל הזיקה ההדוקה ביניהם. בשני האישומים מדובר בדפוס התנהגות דומה שבו הנאשם מנסה להטיל מורא על המתלוננת בדרך של אלימות פיזית. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם למכלול העבירות והאירועים המתוארים בכתב האישום נע בין 9 ועד 22 חודשי מאסר בפועל, וזאת בצירוף מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת וקנס כספי.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

14. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את כל הנתונים שלהלן: העדר עבר פלילי; השלכות המאסר על הנאשם במישור התעסוקתי בכך שהוא עלול לאבד את מקום עבודתו; השלכות המאסר על הוריו ואחיו של הנאשם על רקע העובדה שהוא משתתף בעול הכולל של פרנסת המשפחה.

15. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר בפועל.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסרו, הנאשם לא יבצע עבירת אלימות.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 1, בסך של 5,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.6.22 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה אחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לתשלום מיד.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 2,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.7.22 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה

ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לתשלום מידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"ב, 12 אפריל 2022, במעמד הצדדים.